

## POSTANOWIENIE

Dnia 28 kwietnia 2021 r.

Sąd Najwyższy w składzie:

SSN Jacek Widło

w sprawie z wniosku W. Z.

przy uczestnictwie F. Z.

o zezwolenie na dokonanie czynności prawnej przekraczającej zakres zarządu  
małoletniego dziecka,

na posiedzeniu niejawnym w Izbie Cywilnej w dniu 28 kwietnia 2021 r.,

na skutek wniosku Sądu Rejonowego w R., sygn. akt III Nsm (...),

**odmawia przekazania sprawy do rozpoznania innemu sądowi  
równorzędnemu (art. 44<sup>1</sup> k.p.c.).**

### UZASADNIENIE

W sprawie z wniosku W. Z. z udziałem małoletniego F. Z. o zezwolenie na dokonanie czynności prawnej (III Nsm (...)) Sąd Okręgowy w R. postanowieniem z 28 grudnia 2020 r., V Co (...), wyłączył od rozpoznania sprawy wskazanych sędziów Sądu Rejonowego w R..

Przy piśmie z 12 lutego 2021 r. Prezes Sądu Rejonowego w R. przedstawił akta sprawy Sądowi Najwyższemu z prośbą o przekazanie sprawy innemu sądowi przez Sąd Najwyższy na podstawie art. 44<sup>1</sup> k.p.c.

Sąd Najwyższy zważył, co następuje.

Należało odmówić przekazania sprawy innemu sądowi.

W pierwszej kolejności podkreślić należy, że skierowanie sprawy do Sądu Najwyższego w celu przekazania sprawy do rozpoznania innemu sądowi równorzędnemu z sądem występującym, wymaga formy postanowienia sądu oraz jego uzasadnienia. W niniejszej sprawie przekazano akta do Sądu Najwyższego wraz z pismem Prezesa Sądu Rejonowego w R. z 12 lutego 2021 r. Jako podstawę prawną prośby (wniosku) wskazano art. 44<sup>1</sup> k.p.c. Przepis ten wyraźnie wskazuje, że o przekazanie sprawy wystąpić może sąd właściwy.

Powyższa forma skierowania sprawy do Sądu Najwyższego jest niewłaściwa. Z treści ww. pisma nie wynika przede wszystkim to, czy na mocy postanowienia Sądu Okręgowego w R. z 28 grudnia 2020 r. wyłączeni od orzekania w sprawie zostali wszyscy sędziowie Sądu Rejonowego w R..

Jeśli wyłączeni od orzekania zostaliby wszyscy sędziowie Sądu Rejonowego w R., to wówczas w sprawie zastosowanie powinien znaleźć art. 44 k.p.c., zgodnie z którym jeżeli sąd właściwy nie może z powodu przeszkody rozpoznać sprawy lub podjąć innej czynności, sąd nad nim przełożony wyznaczy inny sąd równorzędny (§ 1). O wyznaczenie innego sądu równorzędnego występuje sąd właściwy (§ 2). Jak wskazuje się w orzecznictwie, wyłączenie wszystkich sędziów sądu od rozpoznawania sprawy, zgodnie z art. 44 k.p.c., stanowi przeszkodę uniemożliwiającą dalsze jej prowadzenie przez tenże sąd (postanowienie Sądu Najwyższego z 26 listopada 2013 r., III SO 11/13). Jednakże sądem właściwym do wyznaczenia innego sądu równorzędnego będzie sąd przełożony, a więc w tym wypadku Sąd Okręgowy w R..

Także zwrócenie się do Sądu Najwyższego w trybie art. 44<sup>1</sup> k.p.c. wymaga formy postanowienia, które musi być uzasadnione w taki sposób by Sąd Najwyższy mógł dokonać oceny, czy przekazania sprawy wymaga „dobro wymiaru sprawiedliwości, w szczególności względ na społeczne postrzeganie sądu jako organu bezstronnego”.

Z tych względów Sąd Najwyższy orzekł, jak w sentencji.